

இஸ்லாம் மித்திரன்.

Islam Mittiran.

“லா இலாஹு இல்லல்லாஹ்
முஹம்மது ரஸூலுல்லாஹ்”

புத். 1. { அறப் பூ 1311 துல்ஹஜ்ஜிம் 1 வ. செ. கி. } இல. 8.
{ இங்கிலாந்து 1894 ஜூன் மீ 5 வ. செ. கி. }

ஹஜ்ஜு.

நாம் இம்முறையில் இச்சங்கியை வாயிலாக ஹஜ்ஜுடைய விஷயத்தை விசேஷமாக யெழுதக் கருகினோம். இந்த மாதமாகிறது ஹஜ்ஜு வந்தனத்தடைய மாதம். இந்த மாதத்தையின் ஒன்பதாம் நாளில் ஹஜ்ஜு ஹு நடத்தப்படும். அதை “அறபா” என்று அழைக்கப்படும். பத்தாம் நாளை “ஈட்” என்று அழைக்கப்படும். அதாவது பெருநாள் என்பதுவே. பெருநாளைப்பற்றி பின்னே பேசுவோம்.

சுத்த சுத்திய பரிசுத்த இஸ்லாம் மார்க்கம் ஐந்து நிபந்தனைகளில் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வென்று நிபந்தனைகளும் சர்வ வல்லமையுடைய அல்லாஹுதஆலாவால் சூர் ஆன என்னும் பரிசுத்த வேதாகம மூலிய மாய்க் கற்பிக்கப் பட்டவைகளாம். இவைகளே இஸ்லாமுக் காதாரம். இவ்வென்று நிபந்தனைகளில் கடைசியானதும், பணங்காசு, சரீர பலம், மனத்திடம், வாகனதாரம், வழித்துணை முதலியவைகளுண்டாயிருக்கிறவர்களுக்கே முக்கிய கடமையானதும், மக்கா என்னும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே ஆயுளில் ஓர் முறை செய்யச்

கடமையான துமாகிறது ஹஜ்ஜு என்னும் வந்தனம். இவ்வந்தனம் மக்காப்பட்டணத்திலே செய்யவேண்டியதாதலால் அப்பரிசுத்தப்பட்டணத்தைப்பற்றி சிலவற்றைப் பேசுவோம்.

நபி இபுரஹிம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் காலத்தின் முன்னர் அறபு ராச்சிய முழுதும் மனித சஞ்சாரமற்ற வனந்தரமாயிருந்தது. ஆனால் அறபு ராச்சியத்தின் தென்பாகதலான "எமன்" என்னும் நகரில் மாத் திரம் அக்காலத்தில் ஜனங்கள் குடியிருந்தார்கள். அப்போது நபி இபுரஹிம் அவர்கள் சாம் ராச்சியத்தில் உர்தன் என்னும் பட்டணத்தில் தங்கள் பிராண நாயகியாராகிய சாறாவுடனும் சாநாக் கென்னு மிராயன் இளம் கொடுத்த ஹாஜ்ஜு வுடனும், மற்றப் பரிவாரங்களுடனும் குடியிருந்து வந்தார்கள். இப்படி வாழ்ந்திருக்கும் காலத்தில், ஒரு நாள் அமரர்களின் சிரேட்ட அதிபராகிய ஜிபரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் இபுரஹிம் நபி அவர்களிடம் வந்து, அல்லாஃ உடைய பரிசுத்த தூதரே! தங்கள் பிராண நாயகியாராகிய சாறாவின் பொருட்டால், தங்களுக்கு உலகமதிக்கத்தக்க ஒரு புத்திரரைக் கொடுக்கத்தான் நாடியிருக்கிறதாக அல்லாஹுத ஆலா அறிவிக்கச்சொன்னான் என்று அகிச ஆனந்த முண்டாகும்படி சொல்லட்டுச் சென்றார்கள்.

அமரர் பெருமான் வந்து சொன்ன இந்த நன்மராயத்தை நபி அவர்கள் கேட்டு ஆரந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி

றார்கள், தங்கள் சித்தத்தில் புத்திர பாகிய முண்டாகுமென்னும் ஆரந்த முண்டான வுடனே "எனக்குப் புத்திரன் பிறந்தால் அல்லாஃவுக்கு அந்த புத்திரனை பலிகொடுத்து விடுவேன்" என்று பிரத்தனை பண்ணிக் கொண்டார்கள்.

இங்கே நடந்த விஷயங்கள் யாவற்றையும் தங்கள் பிராண நாயகியாராகிய சாறாவிடம் நபி அவர்கள் சொல்லிக் காட்டினார்கள். இதை சாறா கேட்டு தமது சரீர நிலைபரத்தைப்பற்றி சிந்தித்து, புருஷ நாயகராகிய இபுரஹிம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களை நோக்கி எனது பிராணநாயகரே தமிழாளாகிய நான் வயது முதிர்ந்து விருத்தாபிய திசையை அடைந்துபோனேன். அன்றியும் மாத சூதகமும் தடைபட்டு நின்று போயிற்று. இப்படிப்பட்ட எனக்கு பாலகன் பிறப்பான் என்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஆனால், இச்சொல்லோ அல்லாஃ உடைய திருவாக்காதலால் அது எந்தக்காலத்திலும் தவறாது. இது என்ன புதுமை ரோ தெரியவில்லை. ஆனாலும், என் பொருட்டால் என்று சொல்லப்பட்டதன்றி என் வயற்றில் என்று சொல்லப்படாமையால், அதற்குத் தாற்பரியம் வேறுண்டு. அதை நான் சொல்லுகிறேன்; சாறாவின் வயற்றில் என்று சொல்லாமல் பொருட்டால் என்ற படியால், மின்று அரசன் சாநாக் கு இளமாகக் கொடுத்த ஹாஜ்ஜு வை தங்களுக்கு நானே பாரியாக்கித் தருகிறேன். தாங்கள் அப்பெண்ணுடன் கூடிச் சுகம் அனுபவிக்கும் பட்சத்தில், நாயன் சொன்ன பிரகாரம்

புத்திர பாக்கியம் உண்டாகும். அப்படி ஹாஜரூ பாலகளைப் பெற்றால், அப்பாலகளை என் கண் மணியாகப் பாவிப்பேன் என்று கூறியபின், உடனே பெண்கள் சிகாமணியாய் அழகிற் சிறந்த ஹாஜரூவை மஞ்சளமாட்டி அலங்கரித்து மணவாளியாட்சி மார்க்கப் பிரகாரம் நபி இபுரூகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கு விவாகஞ் செய்வித்துக் கொடுத்தார். ஹாஜரூவும் நபி அவர்களுங்கூடிச்செடுத்து வாழ்ந்தார்கள். அப்படி வாழும் காலத்தில் ஹாஜரூ கருப்பவதியா மா தங்கள் நிறம்பி பிரசவகாலம் அடுத்து கருமாரி ஆரம்பமாகவே, சாரூவும் மற்றப்பெண்களும் சூழ்ந்திருக்க, ஒப்பற்ற முகரூபமும் தேக காந்தியும் அவயவ வட்சணமும் உடையவர்களாய், உலக மாதாவாகிய ஹாஜரூ வயிற்றினின்று, நபிகள் பெருமானார் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி ஸல்ல மவர்களின் பாட்டனாகிய நபி இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் அதிக சிறப்பாகவும் மேன்மையாகவும் பிறந்தார்கள். நபி இபுரூகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் நெற்றியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த பேரொளி நபி இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் நெற்றியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

பின்னே நபி அவர்கள் பாலகப்பிறந்தவுடன் ஆரத்தசாகரத்தில் முழுசினவர்களாய், சங்களுக்கூரிய மார்க்கப் பிரகாரம் செய்யவேண்டிய பிள்ளைச் சடங்குகள் அனைத்தும் செய்து

இஸ்மாயீல் என்று நாம கரணஞ் செய்து உயிரைப்பேணி காப்பது போல பிள்ளையைப் பேணிக் காத்து வளர்த்து வந்தார்கள்.

இப்படி இப்பிள்ளை வளர்ந்துவருங்காலத்தில் தேவதூதர்கள் முன்னறிக்கைசெய்ய, தொண்ணூற்று வயது சென்ற கிழவியும் மலடியுமாகிய சாரூ அவர்களும் கருப்பவதியாகி ஓர் பிள்ளையைப் பெற்றார்கள். அந்தக்குமாரருக்கு இஸ்ஹாக்கு என்று நாமகரணஞ் செய்யப்பட்டது.

நபி இபுரூகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் அல்லாஹுதஆலா தங்களுக்கு, இஸ்மாயீல் இஸ்ஹாக்கு என்னும் இரு குமாரர்களைக் கொடுத்ததற்காக அவனைப் புகழ்ந்தார்கள். சாரூவும் களிப்பற்று அல்லாஹைப் புகழ்ந்தார்கள். பிற்பாடு சேஷ்டரும் கனிஷ்டருமான இரு புத்திரர்களையும் இரு கண் மணியைப்போல பேணிக் காத்து வளர்த்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் இரு குமாரர்களும் விலலுகளையும் அஸ்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு சமர்த்துப்பார்க்கவேண்டி ஒரு தானத்திற்குப்போய் இலக்குவைத்து எய்தார்கள். இருவரும் குறிபார்த்து எய்ததில் இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் எய்த அஸ்திரம் இலக்கைக் கடந்து பிகைத்தது இதைப்பார்த்திருந்த இபுரூகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் மூத்த குமாரனின் அஸ்திரம் மூத்தக்கண்டு மனம் பூரித்து அங்கிருந்து வந்து மூத்த குமார

ரை முகந்து முத்தமிட்டு மடியில்வைத்துக்கொண்டு இனைய குமாரரைப் பக்கத்தில் இருத்தி உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

தமது புருஷர் நபி இபுராகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் ஹாஜராவின் புதல்வரை மடியிலும், தாம் ஈன்ற புதல்வரைப் பக்கத்திலும் வைத்துக் கொண்டிருப்பதை சாரூ கண்டு, தாங்கரிய பொறும்மையுற்றார். தமக்குண்டான பொறும்மை அதிகரிக்கவே மனம் புழுங்கி, கண்கள் சிவந்து முகத்தில் ரத்தஞ்சிந்த அதிக கோபமாய் நாயகரை அடுத்தி நின்று; ஹாஜராவை மிஸ்ஸு அரசன் எனக்குக் கொடுத்தான். நான் அவனை அடிமைப் பெண்ணைக் பாலித்து வந்தேன். அப்படிப்பட்டவள் பெற்ற மகன் மடிமேல் இருக்க, என் கண் மணியான நான் பெற்ற மகன் தரையில் இருக்கச் செய்தது நியாயமா? இதை நான் கண்டு சகித்திருப்பேனா? நல்லது; இருக்கட்டும். அந்த ஹாஜராவின் உடலில் ரத்தஞ்சிந்தக் காயப்படுத்தி வதைக்கிறேன். அல்லாஃ பேரில் பிரமாணிக்கமாக நான் அப்படியே செய்கிறேன் என்று அதிக மனக்கட்டுப்புடன் சொன்னார், பின்பு தாம் சொன்ன பிரகாரம் நடத்த இடம் வாய்க்கவில்லை. ஹாஜரூ பேரில் ஒரு குற்றத்திற்கு மிடம் இருக்க வில்லை. ஹாஜராவில் ஒரு பிழையுள் கண்டிக்கொள்ளக்கூடாமையால் சாரூ மனந் தளர்ந்து கவனப் பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட நபி இபுராகீம் அவர்கள் சாரூ

வைப் பார்த்து சாரூவே நீர் ஹாஜராவின் உடலில் ரத்தந் துளிக்கக் காயப்படுத்துவேன் என்று அல்லாஃ பேரில் சத்தியம் இட்டிருப்பதால், அது பழுதாகக்கூடாது. இதற்கு நான் ஒரு தந்திரஞ் சொல்லுகிறேன். ஹாஜராவின் இரு செவிகளிலும் ரத்தஞ்சிந்தத் துவாரம் இடும் என்று சொன்னார்கள். இதைக் கேட்டு சாரூ ஹாஜராவின் இரு செவிச் சோனைகளிலும் இரண்டு துவாரம் இட்டார். அன்று தொட்டு முஸ்லி மத்தான பெண்களுக்கு காது குத்துவது நமது மார்க்கத்தில் ஆகுமான கருமமாயிற்று. இதன் பிறகு சாரூவின் சினந் தனிந்தது தனிநதாலு மென்ன? பொறும்மை நீங்கவில்லை. பின்னும் சாரூ வந்த தனக்கும் ஹாஜரூவுக்கும் ஒருவிஷயத்திலும் ஒற்றுவருகிறதில்லையென்றும் பிள்ளைகள் ஒரு விடத்திலிருந்தால் சரிப்படாதென்றும், அந்தப் பிள்ளையை நாயகரையும் தங்களுக்கு விருப்பமுற்ற வேறோர் தலத்தில் விலக்கி வைத்து விடுங்கள் என்று கண்டிப்பாய்ச் சொன்னார். தங்கள் நாயகரின் சொல்லைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஜிபுராவில் அலைஹிஸ்ஸலாம் சுவர்க்கத்து குதிரை யொன்றை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து இஸ்மாயீலையும் ஹாஜரூவையும் சாரூ சொன்னதுபோல அதிலேற்றிக் கொண்டு உறப்பும்படி ஏவ, அப்படியே யேறவே, ஜிபுராவில் அதன் கடிவாளத்தை பிடித்து நடத்தவே, ஒரு இடசணப் பொழுதில் அறபு ராச்சியத்து நடு வரைத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தது

அந்த விடத்தில் செந்திரமுள்ள மணற் றிடருக்கு நேராய் அந்த குதிரை தரையிற் படிந்து நின்றது. நபியே இந்தவிடத்திற்கு பெயர் "மக்கா" இதுசிறப்புடையதலம். தங்கள் மகனார் இஸ்மாயீல இங்கே விடுங்கள் அவர் மனிதர்களில் அதிகாரேட்டார். கடபாவென்னும் தேவாலயமொன்றிற்கிருந்தது. அது தூலு நபியின் பிரளய காலத்தில் வானத்தில் உயர்த்தப்பட்டது, அதன் அடித்தளம் மணல்மூடி மேடிட்டிருக்கிறது. அதுதான் இந்த செம்மணற் றிடர் என்று ஜிபுறில் சொன்னார்கள். இதைக்கேட்ட மாத் திரத்தில் நபி அவர்கள் தங்கள் குமாரரையும் மனைவிடையும், குதிரையா வீறக்கி, ஹாஜூவை நோக்கி, ஹாஜூ! இது அல்லாஹ்வின் திருச் சித்தத்தின்படி நடக்கிற காரியம். நீர் மைந்தரோடு இங்கே இரும். நான் சாமுக்குப் போய் வருகிறேன். நீர் ஒன்றிற்கும் அஞ்சவேண்டாம் என்று கூறி தாங்கள் கொணர்ந் திருந்த ரொட்டியையும் தண்ணீர் கரத்தையும் கையிற் கொடுத்தார்கள். அப்போது உலக தாயாராயி ஹாஜூ கலையைப் பிரியும் பெண் மான்போல மறுகி நின்று தங்கள் நாயகரை நோக்கி, அல்லாஹ் உடைய தூதரே! இது ஒரு சிறிய வாடியுமல்ல, வரைந்த மம். உள்ளது ஒரு மணல் மேடு. பக்கத்தில் நா லிரண்டு ஈத்த மரங்களன்றி வேறு நிறு மில்லை. இந்த நீர்மானுபிமமான தலத்தில் எப்படியிருப்போமென்று துயரமாய்க் கூறியபோது, ஹாஜூ! சர்வ சீவ கோழிகளும்

செய்யும் முறைப்பாடுகள் அனைத்தையும், காதின்றிக்கேட்டு, அதன் கருமங்கள் எல்லாவற்றையும் கண்ணின்றிப் பார்க்கிற பாம கர்த்தனாகிய அல்லாஹ் ஒருவன் எவருக்கும் துணை செய்கிறவனையிருக்கிறான், அவன் ஆதரவில், நீரும் இரும் என்று தைரிய சித்தமுண்டாகச் சொல்லிவிட்டு குதிரையி லேறிப்போய் விட்டார்கள். சில தூரம்வந்து தன் சமூசாரத்தைக் காப்பாற்றும்படி பிராத்தித்து அல்லாஹ்வின் அடைக்கலமாக மனைவியையும் மகனாரையும் ஒப்படைத்தார்கள். இரவான போது பின்னையும் தாயும் ரொட்டியைத் தின்று சலத்தைக் குடித்துவிட்டு நித்திரை செய்தார்கள். காலமே எழுந்து மைந்தனை மடியில் வைத்து ஈத்த மரத்தில் துப்பட்டியைக் கட்டி சிழல் மரைவில் நின்றார்கள். மத்தியான வேளை தண்ணீர் தாகத்திற்காக ஹாஜூ ஜலந் தேடிப் பட்ட அவஸ்தையோ மெத்த! மெத்த!! அவைகளை யிங்கே கருக்கினோம். சபாவுக்கும் மறுவாவுக்கு மிடையில் ஓடி ஓடி நாயனைப் பிராத்தித்தார்.

இப்படி நீர்த்தாகம் அதிகரித்து சபாவுக்கும் மறுபாவுக்கும் இடையில் ஓடி ஓடி ஹாஜூ தவித் திருக்கும் போது நாயனுத்தரவுப்படி ஜிபுறில் தோற்றரவாநி ஆசீர்வாம் கூறிச் சென்றார்கள். இதைக்கேட்டு சந்தோஷமுடன் மைந்த நிருக்கு மிடத்திற்கு திரும்பிவரும்போது நபி இஸ்மாயீல் அலைலிஸ்ஸலாம் அவர்கள் தாங்கள்

ளிருக்கு மிடத்தில் ஈத்த மரத்தின் கீழ் தங்கள் கை விரல்களால் நிலத்தைக் கிளறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை ஹாஜரூ பக்கத்தில்வந்து பார்த்தபோது குழியிலிருந்து தெண்ணீர் ஊறிப் பிரவாகித்தது. அல்லாஹ்வின் தத்துவங்கொண்டுண்டான நீருற்றின் மதுரமான ஜலத்தைப் பருகித் தாகநீர் தீர்ந்து, அளவற்ற ஆகந்தத்துடன் தாயும் பிள்ளையும் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். இது தான் மக்கா நகரத்திலுள்ள ஜம்ஜம் என்னும் பிரதான நீருற்று. நீர் ஊறிப் பிரவாகிக்கக் கண்ட ஹாஜரூ அந்நீரை நோக்கி ஜம்ஜம் என்று சொன்னார்கள், அதனால் தான் ஜம்ஜம் என்று பெயர் வழங்குகிறது. ஜம்ஜம் என்றால் நிலிலு நிலிலு என்பது அந்த மரம்.

அற்புதமாயுண்டான நீருற்றில் ஜலம் பருகி மகிழ்ந்திருக்கும்போது எமன் ராச்சிய வர்த்தகரிற் சிலர் சாம் ராச்சியம் போக வந்தவர்கள் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு உலக மாதாவாகிய ஹாஜரூ விடத்தால் சகல வர்த்தமானங்களையும் அறிந்து கொண்டு அவர்கள் வியாபாரத்துக்காக சாமுக்குப் போய் மீண்டு எமனுக்கு வந்து அறபு ராச்சிய வணத்திரத்திற் கண்ட காட்சிகளைப் பிரஸ்தாபப்படுத்தி அனேகர் எமனிலிருந்து குடி எழும்பி வந்து மக்காவில் குடி ஏறினார்கள். மக்கா பட்டணம் அப்போதுதான் உண்டானது.

நபி இடரூமே அலைஹிஸ்ஸலாம் தங்கள் மனைவியையும் மைந்தரையும் வணத்திரத்தில் விட்டு விட்டுப்போன பிற்பாடு தாங்கள் நீணத்த நேரமெல்லாம் அந்த சுவர்க்கத்து ருதிரையிலேறி வந்து பார்த்துக் கொண்டு போவார்கள்.

இவ்வாறு நிகழுங் காலத்தில் துல்லுஜ்ஜு மாதம் பிறந்தது. இந்த மாதம் 8 ந்தேதி இரவு நித்திரையில் இடரூமேமே நீர் நிறைவேற்றுகிறதாக வாக்குப் பண்ணின பிராத்தனையை நிறைவேற்று மென்று கணவில் ஒருவர் வந்து சொல்லும்படி கண்டார். காலமே எழுந்து மக்காவுக்கு வந்து நூறு செம்மறி யானுகள் அறுத்துப் பலி கொடுத்தார்கள். பின்னே மறு நாளிரவும் அதே பிரகாரங் கண்டார். அன்று நூறு ஒட்டகங்களை யறுத்துக் கொடுத்தார். பின் மறு நாளிரவும் அதே பிரகாரம் “உமது பொருத்தனையை சரிவர நிறைவேற்றும்” என்று சொப்பனங் கண்டார். சொப்பனத்திலே “என் பொருத்தனை எதைக் கொண்டு சரிவர நிறைவேற்றும்?” என்று கேட்கவே, உமது மகன் இஸ்மாயீலைப் பலி செலுத்துவதாக வல்லவா உமது பொருத்தனை பண்ணப்பட்டது! என்று மறுமொழி சொல்லப்படவே, பதறியெழுந்து தாங்கள் முன் பிரார்த்தனை செய்ததை ரூபகப்படுத்திக்கொண்டு, பொழுது எப்போ விடியுமென்று காத்திருந்து பொழுது உதயமானவுடன் கிற்றண்டி புசித்து வழக்கப்படி

குதிரை யேறி மக்காவுக்குச் சென்றார்கள். அன்று துல்ஹஜ்ஜா மாதம் 10 ந்தேதி மக்காவுக்குவந்து தங்கள் மனைவி ஹாஜராவை விழித்து, ஹாஜராவே! இப்போதே இஸ்மாயீலுக்கு மஞ்சள மாட்டி புத்துடை யுடுத்து என்று கட்டளை பண்ணவே, யாதொரு கேள்வியுமின்றி நாயகர் கட்டளைப்படி செய்தார். அப்போது நபி அவர்கள் மகளைப்பார்த்து இஸ்மாயீலே! நாம் இருவரும் அதோ பக்கத்திலிருக்கிற அடவியிற்போய் விறகுவெட்டிக்கொண்டிருவோம். நீ ஒரு கூடக் கத்தியும் கயிறும் எடுத்துக் கொண்டு வா என்று சொன்னார்கள் தந்தை சொற்படி கத்தியும் கயிறுமெடுத்து வந்தார்கள். அப்போது மனையிலிருந்து இருவரும் புறப்பட்டார்கள். இஸ்மாயீல் நபி அவர்களுக்கு அப்போது வயது பண்ணிரண்டு. தந்தையும் பிள்ளையும் மனையால் வெளிக்கிட்ட பிறகு வஞ்சகம் கிறைந்த பாதுகாக்கிய பசாசு மானிட ரூபமெடுத்து பெரியவர்பேரல வேலந்தரித்து ஹாஜராவின் மனைக்கு வந்து, அம்மா! ஹாஜரா! உன் புருஷன் பிள்ளையைக் கொலை செய்யக் கத்தியும் கயிறு மெடுத்துப்போயிருந்து என்று பல விதமான தந்திர உபாயமாகக் கூறிக் கலைக்கக் கூடிய பிரயாசமெல்லாம் எடுத்தான். அவன் சொல்லுக்குக் கொஞ்சமெனும் வழிபட்டாரில்லை. அம்மா! இவர்களைவு கண்டு, கத்தலுடைய கட்டளையென்று பிள்ளையைக் கொல்லப் போகிறார் இதை அடரிடத்தில் நீ கேட்டுப்பார்

த்து என் சொல்லை நம்பு என்று திரும்பவும் வந்து சொன்னான். நீ சொல்லக்கேள்! நபிமார்கள் வாயில் பிறக்கூஞ் சொல் கொஞ்சமும் பழுதாகாது. அவர்கள் சொல்லுவ தெல்லாம் உண்மையே. அவர்கள் எனவிற்கண்டதும் கர்த்தலுடைய ஏவலாகவே யிருக்கக்கூடும். என் பிராண நாதர் கர்த்தன் விதிப்படி பிள்ளையை யறுக்கப் போனால் அதைத் தடுக்க நான் எம்மாதிரி மனுவே. புருஷ நாயகரின் வார்த்தைக்கு மேற்பட்டு நிறுத்த என்ன முகாந்திரம் இருக்கிறது? நாடு கெட்டாலும் நகர் கெட்டாலும், கைப்பொருள் கெட்டாலும், உற்றார் உரியார் கெட்டாலும், உடல் கெட்டாலும், உயிர் கெட்டாலும், மற்ற என்ன கெட்டாலும் சரி; ஒரு மனைவி தன் மனவாளனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவன் சொல்லும் வழியில் ஒழுக்குவதே கியாயமான முறைமை. புருஷ நாயகர் எவ்வழியில் போக ஏவினாரோ அவ்வழியில் போகப் பெண்கள் கடமை யுடையவர்களாயிருக்கிறோம். ஆகையால் நீ என்னைக் கலைக்காமல் போய்விடு என்று தூரத்தினர்கள். பசாசும் கலைவுக்கிடையில்லாததால் அவ்விடத்தால் விலகிப்போய், நபி இஸ்மாயீல் அலைவழிஸ்ஸலாமைக் கலைக்க தெண்டித்தான் அதுவும் முடியவில்லை. பிள்ளை, இபுராகீம் அலைவழிஸ்ஸலாம் அவர்களைக் கலைக்க முடியுமென்று அதையும் கூடவில்லை. நபி அவர்கள் இபுராகீசைத் தூரத்தி விட்டுப்போட்டு ஜம்றத்துல் அகப் என்னுமிட

ததிற்குப்போக, அங்கேயும் இபுலீசு மறுத்துக் வந்து எதிர்ப்பட்டான். அப்போது ஒரு கல்லெறிந்தார்கள் பின்னே ஒன்றின் ஒன்றாக ஏழு கல்லுகள் எறிந்த பிறகு அவன் மறைத்துபோய் விட்டான். அப்பால் ஜம்மத்துல்லுஸ்தாவென்னுந் தலத்திற்கு போனார்கள். அங்கேயும் பசாசு வந்தான், ஏழு கல்லுகளால் எறிந்து விட்டிருக்கிறான். அப்பால் ஜம்மத்துல்குப்ரூ என்னு மிடத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கேயும் இபுலீசு வந்தான் ஏழு கல்லுகளை யெறிந்து துரத்தினார்கள். அத்தோடு அற மறைந்து போய்விட்டான். அப்பால் மினா என்னுந் தானத்திற்கு அருகில் இருக்கும் தபீறு என்னும் மலை பக்கத்தில் வந்து மகன் இஸ்மாயீலுக் கிட்டே அழைத்து, தான் முன் செய்துகொண்ட பிரார்த்தனையையும், பின்னே கணவு கண்டதையும், இப்போது நடத்த எண்ணி வந்ததையும் சொல்லிக் காட்டினார்கள். நபி இஸ்மாயீல் அல்லஹி ஸ்ஸலாம் அவர்கள் அதற்கு முழு உனதோடு சம்மதித்து அவவேலையை விட்டாது நடத்தும்படியே தெண்டித்தார்கள். பின்னே இஸ்மாயீல் நபி அவர்களின் கைகளைச் சேர்த்துக் கட்டி கீழே இடது புறமாக ஒருக்கணித்து கிடத்தி அங்கம் பதறாமல் முகத்தை திருப்பிக் கொண்டு “அல்லாஹு அக்பர்” என்று அறுத்தார்கள். கத்தி கழுத்தில் அழுந்தாமல் கூர்ப்புறம்மேலும் பிடங்கு கீழமாகப் புரண்டு திருகிக்கொண்டது. அப்போது, தந்தையே! கத்தியைக் கூர்மையாகத் தேய்

த்துக்கொண்டு சித்தத்தில் அணுப்பிசு மாணப்பற்றும் எண்ணாமல் என்மையாக அறுங்கள்” என்று இஸ்மாயீல் நபி அவர்கள் சொன்னார்கள். உடனே அருகிலிருந்த கல்லில் தீட்டி அறுக்கப்போகையில், தந்தையே! என்மேனி பதறாமல் கட்டை இன்னும் இறுக்கிக்கட்டி அறுங்கள். கட்டுஇளங்கினால் கைகால் தளும்பும், அப்போது துரத்தம் தளித்துத் தங்கள் ஆண்டியில் தெறிக்கும், அதனால் என் நன்மை குறையும், கீர்த்தியும் குன்றும். ஆதலால், ஆடையை ஒதிக்கி நின்று ஒரு கொடிக்குள் அறுத்துவிடுங்கள் என்றார்கள். மகனே! இந்தப் புதுமை இன்னது என்று நான் அறியவில்லை, உன் மனதை அல்லாஹ் புறம் நாட்டிக்கொண்டிரு, என்று சொல்லி விட்டு இரண்டாம் தரமுந் அறுத்தார்கள். அப்போதும் முன்போலவே மேல் கீழாய்ப் புரண்டு கை திருகிக் கொண்டது. மூன்றாம் தரத்தில் ஒங்கிக் கழுத்தில் வெட்டினார்கள். அப்போதும் கழுத்திற்படாமல் பிடங்கு திரும்பி கையுந் திருகுண்டது. அப்போது, தந்தையே என் கழுத்துப் புண் போல நோகுது. இனி தாமதிக்காமல் கத்தி முனையால் ஒங்கிக் குத்திவிடுங்கள், என்றார்கள். இதைக் கேட்டு இபுரூகீம் நபி அவர்கள் மூன்றுதரம் அறுத்துக்கைகலித்த கிளத்தினாலும் அல்லாஹ்வின் ஏவலை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்கிற பரிசுவாததிலும், கத்திப்பிடையைக் கையிற்பிடித்து மிக வன்மையுடன் ஒங்கி முனையால் கழுத்திற்குத்தினார்கள், அப்போது கத்தி மெழுகுபோல வளைந்து

சுருண்டது. கழுத்தில் நின்று எடுத்த வுடன் முன்போலவே நீண்டு கத்தியாயிற்று. இந்தப் புதுமையால் மனம் புழுங்கி நான்காம் முறையும் தங்கள் கருமம் நிறைவேறாமையைப்பற்றி, கையிலிருந்த கத்தியை அப்புறமுள்ள கல்லிற் தாக்கினார்கள். அது பிடிவரையில் கல்லுக்குள் அமிழ்ந்தியது. இந்தப் புதுமையைக்கண்டு அதிக ஆச்சரியமுற்று, திகைத்து கின்றார்கள். அப்போது அசீரியானசத்தம் ஒன்று “மனோதிடனுள்ள இபுராகீமே, பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றும் என்று முன் கனவிற் கண்டதுபோல உண்மையாக நிறைவேற்றினீர். இதோ செம்மறி யாடு ஒன்று உமது மைந்தருக்கு வதிலாக வருகிறது; அதைப் பிடித்து அறுத்துப் பலியிடும். அவ்வீதம் இனறைத்தினம் ஆடருக்கும் உமக்கும், உமது சந்ததியாகிய முஹம்மது நபிக்கும், அவர் உம்மத்துமார்களுக்கும், இந்த மாதத்து இந்தத் தேதி பெருநாள் ஆகும். இந்தப் பெருநாளைக்கொண்டு முஸ்லிம்கள் நன்மையடைவார்கள். இத்தினம் சர்வதீமைகளையும் விலக்கும் பரிசுத்தத்தினம்,” என்று அவர்கள் காதில் விழுந்தது. இந்தச்சத்தங் கேட்டபோது நபி இபுராகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் திருவாய்திறந்து “அல்லாஹு அக்பர்” (நாயன் மகத்தானவன்) என்று மூன்று தடவை சொன்னார்கள். இதைக்

கேட்டு மகனூர் நபி இஸ்மாயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் “லாஇஹாஹ இல்லல்லாஹு வல்லாஹு அக்பர்” (அல்லாஹே அன்றி நாயன் இல்லை. அல்லாஹே மகத்தானவன்,) என்று மூன்று தரஞ் சொன்னார்கள். இருவரும் இப்படிச் சொன்னதை எல்லாம் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஜிபுறீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் “அல்லாஹு அக்பர், வலில்லாஹில்ஹம்து” (அல்லாஹே மகத்தானவன், புகழடங்கலும் அல்லாஹேவுக்குரியன,) என்று ஒருதரஞ் சொன்னார்கள். அன்றுமூதல் இந்தமகத்துவ வாக்கியங்களை பெருநாட்களில் சொல்லுவது முஸ்லிம்களுக்கு சியமகமாயிற்று. “இவர்கள் இப்படிப் புகழ்ந்தவார்த்தை முடிந் தட்சணமே, தயிறு மலைச்சிகரத்திலிருந்து செம்மறி யாடொன்று “அல்லாஹின் திருநாமத்தினால் அறுபடவேண்டி இதோ நான் வருகிறேன் என்னை அறுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டு கிழே இறங்கி வந்தது. இதைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்றார்கள். மகனூரை அவிழ்த்து விட பார்த்தபோது கட்டு தானாகவே அவிழ்ந்து கிடந்தது. பிற்பாடு மகனூருடைய மேலங்களை அணியும்படி கொடுக்கவே வாங்கி அணிந்து, அல்லாஹேவுக்கு “ஸுஜ்து” (சிரம் படிந்து வணக்கம்) செய்து புகழ்ந்தார்கள். பிற்பாடு நபி அவர்கள் மைந்தருடன் மேற்படி செம்மறியாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு இப்போது லஹீஜில் பலி செலுத்துகிற தானமாகிய

யினுள்ளும் இடத்தில் வந்து அறுத்துப் பவி கொடுத்தார்கள். அந்த ஆட்டின் தலை தவிர உடல் முழுவதையும் வானத்திலிருந்து அக்கினி ஒன்று வந்து பட்டித்தது. பின்னே பவி செலுத்திய ஆட்டின் தலையைக் கையி் செலுத்துக்கொண்டு மைந்தருடன் வீடுவந்துசேர்ந்து நடந்த வர்த்தமானங்கள் சகலதையும் தங்கள் மனைவியாகிய ஹாஜரூவுக்கு ரபி இபுரூகீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் சொல்லிக் காட்டினார்கள். இவைகளைக் கேட்டு புதுமையாகி, ஹாஜரூ மைந்தரை அணைத்து முத்த மிட்டுக்கொண்டு அல்லாஹ்வழிபுகழ்ந்து துதித்தார்கள்.

இதோ மேலே சொல்லப்பட்டவைகளே மக்காவிலுண்டானதற்குக் காரணமும், தற்காலம் ஹஜ்ஜில், தொங்கேட்டம் ஒடுதல், கல்லெறிதல், ரூப்பாண்கொடுத்தல் முதலிய கிரியைகளுக்கும் ஆதிமூலகாரணமுமாம்.

கஉபத்துல்லாஃ.

மக்காப் பட்டணத்தி் லிருக்கின்ற "கஉபா" என்னும் பரிசுத்த தேவாலயம் ஆதம் ரபியைப் படைப்பதற்கு அனேக ஆண்டுகளுக்கு முன் தேவ தூதர்களாகிய அமரர்களால் சுவர்க்கரத்தினங்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டது. ஆதம் ரபி பூமியி் லிறக்கப்

பட்டபிறகு கஉபாவை பிரதக்கணஞ் செய்து அதில் நாயனை வணங்கும்படி கட்டளை பிறந்து வணங்கி வந்தார்கள். ஆதம் ரபிக்கு ஆயிரம் வருடத்திற்குபின் அவரது பத்தாம் பெளத்திரராகிய ஹஹு ரபி பிறந்தார். அவர்களாலத்தில் மாறுபட்டிருந்த பகைஞர்களுக்காகப் பிரளயம் உண்டாயிற்று. அப்போது "கஉபா" நான்காம் வரணத்திற்கு உயர்த்தப் பட்டது. பின்னே இபுரூகீம் ரபியுடையகாலத்தி் அந்தப் பழைய கஉபாவின் மணல் மேடிட்டு மறைத்திருந்த அஸ்திபாரத்தினமேல் அல்லாஹ்வின் உத்தரவுப்படி, இபுரூகீம் ரபி தங்கள் மகனார் சகிதராகக் கட்டிமுடித்தார்கள். கஉபாவுக்கு பைத்துல் அத்திக் பூர்வீகமாகிய வீடென்றும் பெயருண்டு. இதை ஏழு நடவை கட்டுவேலை செய்யப்பட்டதாகவும், 1-வது. அமரர்களும், 2-வது. ஆதம் ரபியும், 3-வது. ஹஹு ரபியும், 4-வது. அமாவீக்கா கினையோரும், 5-வது. இபுரூகீம் ரபியும், 6-வது. ரபிகள் நாயகம் முஹம்மது ரபியும், 7-வது. ஹஜ்ஜாஜிபுஜூசபும் கட்டிப் பழுது பார்த்திருக்கிறதாகவுங் கூறப்படுகிறது.

இன்னுமொரு சொற்படி 12 திறத்தவர்களால் கட்டப் பட்டதாகவுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

கஉபா உடைய அடித்தளம் ஏழாம் பூமியில் தரவியிருக்கிறது. இது பதிநாறு வீட்டி் லொரு வீடு இதற்கு மேலும் இதற்குக் கீழும் இதற்கு நேரே

ஒவ்வொரு வானத்திலும் ஒவ்வொரு பூமியிலும் ஒவ்வொரு வீடுண்டாயிருக்கிறது.

கஉபாவைச் சுற்றிவர 300 நபிமார்கள் அடங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இன்னுமொரு சொற்படி ஆயிரம் நபிமார்கள் அடங்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

சுவர்க்கத்தடைய எட்டு வாசற்களும் மக்கத்தளவில் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்காவில் ஒருவன் பிரார்த்தனை செய்தால் வானலோகத்தவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று பரிந்து கேட்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பாவ விமோசனம் பெறும் சிறப்புடைய ஸ்தலம்:

ஹஜ்ஜுல் அவ்ஸது.

கஉபா வென்னூர் தேவாலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற "ஹஜ்ஜுல் அவ்ஸது" என்னுங் கல்லு பூர்வத்தில் இங்குரத்தினத்தால் கட்டப்பட்டிருந்ததேவாலயத்திலுள்ளது. பிரளயகாலத்தில் அதை யுயர்த்தப்படும்போது அபீகுபைஸ் என்னும் மலை நாயனிடத்தில், நாயனே அளவிடந்த காலம் தரிசனை பண்ணி வந்த கஉபாவை உயர்த்திக் கொண்டால் நான் இனி எதைத் தெரிசித்து முத்திபெறுவேன்? என்று இரந்து கேட்டதற்காக, நாயன் உத்தரவுப்படி தேவ தூதர்கள் அந்த ஆலயத்தில் ஒரு கல்லைப் பெயர்த்துக்கொடுத்தார்கள். அதை அந்த மலை வைத்திருந்து நபி இபுரூகும் அலைஷிஸ்ஸலாம் அவர்கள் கஉபாவை

கட்டி முடித்தபோது அபீகுபைஸ் மலை தன்ளுகவே பேசி அக்கல்லைக் கொடுத்தது. அதை யெடுத்துவந்து ஒரு தூணில்வைத்துச் சேர்த்துப்பதித்தார்கள். அக்காலத்தில் அது பிரபையுள்ளதாய்க் கண்ணைக் கவரஜோலித்தது. பிறகு மனிதர்கள் அதைத் தொட்டு முத்தம் இட ஆரம்பித்தார்கள். தீட்டுள்ள ஸ்திரீகள் முதல் எல்லாருந் தீண்டிவந்தபடியால், அது வரவரக் கருத்தது. அதனால் ஹஜ்ஜுல் அவ்ஸது (கருத்தக் கல்லு) என்று கூறப்படுகிறது.

இது சுவர்க்கத்து ரத்தினமென்றும் ஆதம் நபியோடு சுவர்க்கத்திலிருந்து ஓர் தேவ தூதர் தேவ கோக்கத்தால் இரத்த வடிவமா யுருவமைந்தார் அதுதான் இந்தக்கல்லு. என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

ஹஜ்ஜுல் வணக்கம்.

•••••

சிறப்புற்ற கஉபாவில் துல்ஹஜ்ஜுல் மாதம் 7 ன் தேதி மத்தியான வணக்கத்தின் பிறகு ஹஜ்ஜுலைய முதல் குத்பா (பிரசங்கம்) ஓதப்படும். 8 ன் தேதி மீனாவுக்குப்போய் சேர்ந்த அங்கே ஐந்து நேரத்து வணக்கங்களைச் செய்து முடிக்கப்படும். 9 ன் தேதி அதிகாலை வணக்கத்திற்குப் பிறகு அறபாவைச் சேர்ந்திருக்கும் மஸ்ஜிதில் நம்மு வென்னூர் தேவாலயத்தில்

“முஹறு” “அஸறு” என்னும் (மத்தியான - பின்னேர) வணக்கங்களை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து வணங்கிய பிறகு அங்கே குத்பா ஓதப்படும். பிரசங்கமுடிந்த பிறகு அறபாவில் சென்று பிரார்த்தனைகள் செய்யப்படும். அதன்பிறகு இரவில் “முஸ்டலிபா” வில் வந்து இராத்நங்கப்படும். 10 ந்தேதி காலமே மீனாவிற்குச் சேர்ந்து வந்தனங்கள் புரிந்து பவி செலுத்திப் பெருநாள் கொண்டாடப்படும்.

ஹஜ்ஜாப் பெருநாள்.

இஸ்லாம் மார்க்க அறுசாரிகளுக்கிடையில் ஹஜ்ஜாப்பெருநாளே அதிக விகேஷமுடையது. இதைப் பவியீடுந் திருநாளென்றும் அழைக்கப்படும். இப்பெருநாள் “பைரூம்” என்று யிஸ்றிலும் ஸ்தம்பூலிலும் அழைக்கப்படும். தல்ஹஜ்ஜா மாதம் 9 ந்தேதி கால முதல், 13 ந்தேதி அஸறு (பின்னேர) வந்தன நேரம்வரைக்கும் தக்பீறு சொல்லுவது முஸ்லிம்களுக்கு நியமகமாம். பெருநாளை யடுத்த மூன்று நாட்களையும் “ஐயா முத்தஷ்ரீக்” என்று சொல்லப்படுகிறது.

குர்பான்,

குர்பான் என்பது பவி செலுத்தயது. சுயாநினர்களாகிய முஸ்லிம்

களில் இயல்பையுடைய ஆண் பெண் இருபாலாரும் குர்பான் கொடுக்க வேண்டியது ஸுன்னத்து என்னும் முக்கிய நியமகமாம். அது பெருநாள் காலமே 7½ அல்லது 8 மணி முதல் 13 ந்தேதி கடைசி வரையிலும் கொடுக்கலாம். ஆனால் பெருநாள் வணக்கமுடிந்தவுடன் கொடுப்பது உத்தமம். ஒரு வருஷத்திய செம்மறி ஆடு, அல்லது இரண்டு வருஷத்திய வெள்ளாடு, அல்லது மூன்று வருஷத்திய மாட்டிக்கன்று, அல்லது ஐந்து வருஷத்திய ஒட்டகம், பவி கொடுக்கலாம். ஒரு ஆடு ஒருவரைத் தொட்டும் ஒரு மாடு அல்லது ஒட்டகம் ஏழு பேரைத்தொட்டும் போதியது.

விரையடித்ததும், மோனையும், குருடானதும், கொண்டியும், மெலிந்ததும், காது வால் அறுக்கப்பட்டதும், இப்படிப்பட்ட அங்கக் குறைபாடுள்ளவைகள் குர்பானுக்காகாது. சொல்லப்பட்ட குறைக ளில்லாதவைகளே வேண்டியது.

குர்பானை மூன்றாய்ப் பிரித்து ஒரு பங்கைத் தானும், ஒரு பங்கை பந்து மித்திரர்களும் ஒரு பங்கை ஏழைகளும் பெறும்படி கொடுக்க வேண்டியது.

ஆகையால், இஸ்லாம் மித்திரர்களே! இயல்பையுடையவர்களே! மகிமையும் சிறப்பும் பொருந்திய மூன்றோக்கிவருகின்ற பெருநாளில் உங்கள் வணக்கங்களைச் செய்வதோடு உருவிய்யா வென்னும் குர்பானையும் கொடுத்து நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிப்பீர்களாக.